

Σήμερα πέθανε ο Θανάσης.
Ο φίλος μας, ο σύντροφός μας.
Στα 33 του, Κυριακή 1η Ιουλίου.

Βαδίσουμε μαζί στους δρόμους του αγώνα, στα πανεκπαιδευτικά κινήματα, στους αγώνες της νεολαίας, στη γειτονιά της Νέας Σμύρνης που τόσο αγάπησε, στους αγώνες για να υπάρξει μια άλλη αριστερά στον τόπο μας.

Με θάρρος, με αυταπάρηση, με όλη του την καρδιά, ήταν πάντα εκεί, στην πρώτη γραμμή.

Υπήρξε αγωνιστής από τα πρώτα κιόλας μαθητικά του χρόνια μέχρι σήμερα, σύντροφός μας στα εύκολα και στα δύσκολα, άνθρωπος ακέραιος, με ιδανικά, που δεν το έβαζε κάτω.

Τα νέα του θανάτου του, τους συντρόφους του, της Αριστερής Ανασύνθεσης, μας γεμίζουν με ανείπωτη θλίψη.

Η σκέψη μας είναι στους οικείους του, στους γονείς και την οικογένειά του. Και στους φίλους του, που ήταν για αυτόν τα πάντα.

Η μνήμη του συντρόφου μας Θανάση θα μας συντροφεύει σε κάθε βήμα, σε όλους τους αγώνες που έχουμε μπροστά μας. Θα συνεχίσουμε τη δύσκολη αυτή διαδρομή όπως θα έκανε και ο ίδιος. Με οδηγό τον ενθουσιασμό του, με τη μνήμη του παιδιού που δεν κρατούσε κακία για τίποτε, με την αισιοδοξία του για ζωή.

Με όλες τις δυσκολίες και τις καμπές που οι πραγματικοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν. Οι δικοί μας άνθρωποι. Εμείς.

Αντίο Θανάση. Θα σε έχουμε μαζί μας πάντα.

Αριστερή Ανασύνθεση

.....

Χάραξε χωρίς τον Θανάση...

Έφυγε τα ξημερώματα της Κυριακής 1η Ιουλίου ο σύντροφος μας Θανάσης Τσουκνίδας σε ηλικία 33 χρονών.

Τον γνωρίσαμε στα φοιτητικά μας χρόνια μέσα από τα αμφιθέατρα της ΕΑΑΚ, και συγκεκριμένα στην ΑΣΟΕΕ όπου αποτέλεσε ενεργό και δραστήριο μέλος της ΡΑΣ-ΕΑΑΚ. Αυτή ήταν μόνο η αρχή για ένα ταξίδι που δυστυχώς κράτησε λίγο αλλά κατά το οποίο δώσαμε δίπλα-δίπλα όλες τις μάχες της γενιάς μας. Από το νεολαιίστικο κίνημα του 06-07 και τον ανατρεπτικό Δεκέμβρη του 08 ,μέχρι τη γειτονιά του, τη Νέα Σμύρνη, με την Μια Πόλη Ανάποδα. Η αγωνιά του για μια Αριστερά κοινωνικά χρήσιμη και σύγχρονα επαναστατική τον έφερε στους κόλπους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την πρώτη στιγμή της ίδρυσης της. Στη συνέχεια έδωσε την μάχη μέσα από τις γραμμές της ΛΑΕ.

Ο Θανάσης ήταν μαχητής της πρώτης γραμμής! Ευθυτενής, ειλικρινής και γενναίος έδωσε το παρών σε όλα τα μέτωπα. Με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο έφτασε να μιλά για τα ιδανικά και τις αξίες της Αριστεράς ακόμα και στα μονοπάτια του οργανωμένου οπαδικού κινήματος. Ντόμπρος, αισιόδοξος και με πάθος για την ζωή, ήταν από τους συντρόφους που ήθελες πάντα δίπλα σου στις αλυσίδες.

Βυθισμένοι στη θλίψη, εκφράζουμε τα συλλυπητήρια από καρδιάς στους οικείους του, στην οικογένεια του και στους συντρόφους/ες του στην ΑΡΑΝ και στη ΛΑΕ.

Αντίο Θανάση, δεν θα σε ξεχάσουμε.

*«Πίσω απ' τους λόφους, πίσω απ' τα βλέφαρα
υπάρχει τόπος και για σένα.
Χωρίς Βασίλη, χωρίς ανάθεμα,
χωρίς τα χείλη τα σφιγμένα»*

Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση-υΚΑ

.....

Καλό ταξίδι, σύντροφε Θανάση

Το Σάββατο το βράδυ, χάθηκε ένας ακόμα νέος, μόλις 33 χρονών, ο σύντροφος Θανάσης, με τον οποίο μοιραστήκαμε κοινές εμπειρίες από όταν ήταν μαθητής ακόμα, αργότερα στην ΑΡΑΣ, στα κινήματα της νεολαίας, στα ΕΑΑΚ, στις δημοτικές κινήσεις και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Τον αποχαιρετούμε και θα τον θυμόμαστε πάντοτε όπως ήτανε νέος, αυθόρμητος, καλοσυνάτος, χαμογελαστός.

Καλό ταξίδι, σύντροφε Θανάση, δύναμη και κουράγιο στην οικογένειά σου, στους συντρόφους και φίλους που σε αποχαιρετούμε.

Αριστερή Συσπείρωση

.....

Ανακοίνωση της «Μια πόλη ανάποδα» για τον πρόωρο θάνατο του συντρόφου Θανάση Τσουκνίδα

Έφυγε τα ξημερώματα της Κυριακής 1η Ιουλίου ο σύντροφος μας Θανάσης Τσουκνίδα σε ηλικία 33 χρονών.

Με τον Θανάση γνωριστήκαμε στους δρόμους της Νέας Σμύρνης. Είχαμε κοινές ανησυχίες για την πόλη μας, για τη ζωή που θα έπρεπε να διεκδικήσουμε σε έναν κόσμο τόσο εχθρικό.

Δώσαμε μαζί μάχες διεκδικώντας περισσότερους ελεύθερους χώρους σε μια πόλη κατακλισμένη από τσιμέντο. Παλέψαμε για να δυναμώσει και να υπερισχύσει το αντιπολεμικό/διεθνιστικό κίνημα στην προσφυγούπολη Νέα Σμύρνη και να χτυπηθεί ο φασισμός στην περιοχή.

Τον γνωρίσαμε φοιτητή στην ΑΣΟΕΕ και μεγαλώσαμε μαζί. Περπατήσαμε σε όλες τις γειτονιές της πόλης μιλώντας με τον κόσμο και φωνάζοντας συνθήματα ώστε να σπάσει η απομόνωση των ανθρώπων, να ραγίσει η σιωπηλή πρόσοψη της «κανονικότητας» στη Νέα Σμύρνη.

Ο Θανάσης ήταν μαχητής της πρώτης γραμμής! Ειλικρινής και γενναίος έδωσε το παρών σε όλα τα μέτωπα, με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο. Με γέλιο, συντροφικότητα και αισιοδοξία. Γλεντζές, μποέμης και παλικάρι, πάντα δίπλα στους αδικημένους. Ήταν από τους συντρόφους που ήθελες πάντα δίπλα σου. Να συμφωνείς και να διαφωνείς, να περπατάς όμως πλάι πλάι. Με σεβασμό.

Όπως έλεγες κι εσύ Θανάση «Δύο πράγματα δεν αποχωρίζομαι. Την ομάδα μου, τον Παναθηναϊκό, και την Πόλη Ανάποδα».

Βυθισμένοι στη θλίψη, εκφράζουμε τα συλλυπητήρια από καρδιάς στους γονείς του, στην οικογένεια του, στους συντρόφους και τις συντρόφισσες του.

Θανάση καλό ταξίδι.

Το γέλιο σου θα είναι πάντα στις ψυχές μας.

Μια πόλη ανάποδα

.....

Ανακοίνωση της ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ για την απώλεια του σ/φου Θάνου Τσουκνίδα

Τα μέλη της ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ εκφράζουμε την βαθιά οδύνη μας για την απώλεια του σ/φου και μέλους της ΑΡ.ΑΝ. Θάνου Τσουκνίδα.

Με τον σ/φο Θάνο πορευτήκαμε μαζί πολλά χρόνια καθώς από μαθητής εντάχτηκε στο κίνημα. Παλέψαμε για τα ίδια ιδανικά κι ο Θάνος πάντα με χαμόγελο και αισιοδοξία ήταν στην πρώτη γραμμή. Μαχητικός και με χιούμορ σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, αγαπητός και με αστείρευτο πάθος για τη ζωή.

Έφυγε πολύ νέος, είχε πολλά ακόμα να ζήσει και να προσφέρει. Είναι τόσο άδικο για έναν άνθρωπο που «είχε τη ζωή πολύ, πάρα πολύ αγαπήσει».

Η σκέψη μας στους οικείους τους και στους αγαπημένους του.

Καλό ταξίδι σύντροφε Θάνο, ξέρουμε ότι θα περπατάς μαζί μας και στους δρόμους του αύριο...

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Καλό ταξίδι, σύντροφε Θάνο

Με θλίψη πληροφορηθήκαμε τον θάνατο του σ. Θάνου Τσουκνίδα. Ενός συντρόφου που στα 33 χρόνια της ζωής του πρόλαβε να προσφέρει με συνέπεια και ανιδιοτέλεια στην υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης, έχοντας στρατευθεί στην Αριστερά από την εφηβική του ηλικία και συμμετέχοντας κατόπιν στους αγώνες του φοιτητικού κινήματος, καθώς και για τα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας και της ανάγκης.

Ως συντακτική ομάδα της Iskra, εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους του, τους αγαπημένους του και τους συντρόφους της ΑΡΑΝ.

Iskra

Καλό ταξίδι σύντροφε Θάνο

Εκφράζουμε τη θλίψη μας για τον θάνατο του συντρόφου Θανάση Τσουκνίδα, μόλις στα 33 του χρόνια.

Στην αρχή μέσα από τις γραμμές της ΑΡΑΣ, των ΕΑΑΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μετά μέσα από τις γραμμές της ΑΡΑΝ, αλλά και αργότερα με τη συμμετοχή του στη ΛΑΕ, συνέβαλε με τις δυνάμεις του στην υπόθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς και του κινήματος.

Στην οικογένειά του και στους οικείους του, εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

ΑΡΑΣ

Για τον Θανάση

Με τον Θανάση βρεθήκαμε μαζί στο ποτάμι (που δε γύριζε πίσω) του μεγάλου φοιτητικού κινήματος του 2006-07. Στις αλυσίδες κάθε Πέμπτη στις πορείες, αλλά και στις συνελεύσεις. Με κόντρες, που όμως δεν άφηνε ποτέ να χαθεί η συντροφικότητα.

Με τον Θανάση ξαναβρεθήκαμε στην εξέγερση του Δεκέμβρη, στην κατάληψη του Πολυτεχνείου αυτός,

στης Νομικής εμείς, αλλά σταθερά στην ίδια όχθη του ποταμού.

Με τον Θανάση ειδωθήκαμε την βδομάδα που η ιστορία φαινόταν να μας έλεγε ότι όλα είναι εφικτά, ή έτσι νομίζαμε, την βδομάδα του δημοψηφίσματος.

Με τον Θανάση και μετά τις ανακατάξεις που ακολούθησαν, εξακολουθήσαμε να είμαστε σε άλλους χώρους, αλλά ποτέ δεν μπορέσαμε να ξεχάσουμε ότι μια γενιά παρέμενε πολιτικά αδικαιώτη και κοινωνικά στο περιθώριο.

Με τον Θανάση για τελευταία φορά βρεθήκαμε στις περιφρουρήσεις της κατάληψης του City Plaza συζητώντας την ανάγκη για μια νέα αριστερά.

Ο Θανάσης ήταν ένας ατίθασος αριστερός, ένας άνθρωπος που ήθελε να ζει στα άκρα. Θαμώνας στο υπόγειο της ΑΣΟΕΕ για χρόνια, μιλώντας με την ίδια ευκολία με τους συντρόφους του, αλλά και τους αντιπάλους του. Ένας άνθρωπος που δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς πάθος και ένταση ούτε ένα δευτερόλεπτο της ζωής του. Που ήθελε συνεχώς να είναι σε κίνηση, για αυτό και η ακινησία της αριστεράς τον έκανε να ασφυκτιά και να απογοητεύεται. Αφοσιωμένος και στις δύο άλλες μεγάλες του αγάπες: τον Παναθηναϊκό και τον άλλο Θανάση.

Θα τον θυμόμαστε μαζί με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του όπως ήταν. Ευχόμαστε δύναμη στους ανθρώπους του, ξέρουμε πόσο δυσαναπλήρωτος είναι. Κουράγιο

Ανασύνθεση ΟΝΡΑ
Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα
Δικτύωση για τη Ριζοσπαστική Αριστερά

.....

Θα σε θυμόμαστε πάντα, σύντροφε Θανάση

Η Λαϊκή Ενότητα εκφράζει την βαθύτατη θλίψη για τον πρόωρο χαμό του συντρόφου Θανάση Τσουκνίδα, που έφυγε ξαφνικά στα 33 του χρόνια.

Στρατευμένος στην Αριστερά από την εφηβική του ηλικία, αποτέλεσε πρότυπο συντρόφου, που με αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια, συμμετείχε σε όλους τους κοινωνικούς και φοιτητικούς για την κοινωνική απελευθέρωση και δικαιοσύνη.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια και την αμέριστη συμπαράσταση μας, στην οικογένεια, στους φίλους και στους συναγωνιστές του.

Λαϊκή Ενότητα

.....

Έφυγε ο σ. Θανάσης Τσουκνίδας

Με μεγάλη λύπη πληροφορηθήκαμε την Κυριακή 1/7, ότι έφυγε αναπάντεχα από κοντά μας ο συναγωνιστής Θανάσης, μόλις στα 33 του χρόνια.

Τον Θανάση τον γνωρίσαμε μέσα από τον Φοιτητικό Σύλλογο της ΑΣΟΕΕ και συγκεκριμένα από το σχήμα της ΡΑΣ-ΕΑΑΚ, αλλά και από την δράση του αρχικά στην ΑΡΑΣ και στην συνέχεια στην ΑΡΑΝ.

Τον ζήσαμε στο φοιτητικό κίνημα του '06 -'07, όπου συμμετείχε σε κάθε συνέλευση του Συλλόγου, σε κάθε

διαδήλωση και συντονιστικό. Στην εξέγερση της νεολαίας τον Δεκέμβρη του '08, καθώς και σε κάθε νεολαιίστικη κινητοποίηση που ακολούθησε.

Αν και από διαφορετικές αφετηρίες, βρεθήκαμε πολλές φορές δίπλα - δίπλα, στις μεγάλες ή μικρές μάχες που έδωσε η εξωκοινοβουλευτική αριστερά, με τον ίδιο να συμμετέχει ενεργά μέσω της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα τελευταία χρόνια μέσω της ΛΑΕ.

Με μεγάλη μας θλίψη τον αποχαιρετάμε και εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας στην οικογένειά του, τους οικείους του και τους συντρόφους του.

Καλό ταξίδι.

Νεολαίοι του ΚΚΕ(μ-λ)

Για το σύντροφό μας Θάνο

Αποχαιρετάμε σήμερα τον σύντροφο και φίλο Θανάση Τσουκνίδα, που έφυγε πρόωρα στα 33 του χρόνια.

Για πολλούς και πολλές από μας συνοδοιπόρος και σύντροφος από τα μαθητικά χρόνια, από τα αμφιθέατρα της ΑΣΟΕΕ και των ΕΑΑΚ, από το κίνημα του 2006-2007, τον Δεκέμβρη του 2008, τις πλατείες του 2011, την παρέμβαση στις γειτονιές της Νέας Σμύρνης, το οπαδικό κίνημα. Μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την ίδρυσή της μέχρι το 2015, όλοι και όλες τον θυμόμαστε για τη συνέπεια σε ότι καταπιανόταν, την ευθύτητα, τη γενναιότητα, το πάθος για ζωή, για το πλατύ του χαμόγελο.

Με μεγάλη θλίψη εκφράζουμε τα συλλυπητήρια στην οικογένειά του και υποσχόμαστε ότι θα είμαστε μπροστά για μια αριστερά μαζική, ριζοσπαστική, λαϊκή και κοινωνικά χρήσιμη, όπως την ήθελε και ο Θανάσης.

Τον αγαπημένο μας σύντροφο και φίλο Θανάση Τσουκνίδα τον αποχαιρετούμε σήμερα Τρίτη 3 Ιουλίου, στις 4.30 μ.μ. στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης (Αγίας Σοφίας 139)

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Καλό ταξίδι σ. Θανάση Τσουκνίδα

Με απέραντη θλίψη πληροφορηθήκαμε το πρωί της 1ης Ιουλίου τον θάνατο του σ. Τσουκνίδα. Τον Θανάση τον γνωρίσαμε στην ΑΣΟΕΕ, με την ντουντούκα του συλλόγου στην πρώτη γραμμή των πορειών του πανεκπαιδευτικού κινήματος του '06-'07 και πορευτήκαμε μαζί τον Δεκέμβρη του '08, στις αντιμνημονιακές συγκεντρώσεις και στις πλατείες, στις κινητοποιήσεις για το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, στην διοργάνωση του αντιΕΕ Φόρουμ το '15, στην συγκρότηση της Πρωτοβουλίας για την Κομμουνιστική Αριστερά, στην ίδρυση της Λαϊκής Ενότητας.

Από τα εφηβικά του χρόνια ο Θάνατος στρατεύτηκε στην Αριστερά, με την ορμή του ανθρώπου που παλεύει για τα δίκαια της νεολαίας και του λαού, πάντα παθιασμένος με ότι καταπιανόταν. Ένας γνήσιος άνθρωπος που μίλαγε ανοιχτά για τις συμφωνίες και τις διαφωνίες του, ειλικρινής, ορμητικός, με το θάρρος της γνώμης του και σταθερή πηγή γέλιου. Θα τον θυμόμαστε με το μεγάλο χαμόγελο του, πάντα στη πρώτη γραμμή των αγώνων.

Η σκέψη μας τούτες τις ώρες είναι στους οικείους του, στην οικογένεια του, στους φίλους του, στους

συντρόφους της Αριστερής Ανασύνθεσης. Τα μέλη της ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ εκφράζουμε την οδύνη μας για τον άδικο πρόωρο χαμό ενός νέου αγωνιστή, ενός νέου συντρόφου.

Κουράγιο και δύναμη σε όλους

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Αντίο Θανάση

Δε μας είναι καθόλου εύκολο να γράψουμε αυτή την ανακοίνωση. Εδώ και δυο μέρες κοιτιόμαστε μεταξύ μας με απέραντη αδυναμία και αμηχανία. Πριν ενάμισι χρόνο η αφίσα για τα δέκα χρόνια από το κίνημα του '06 - '07 έγραφε «Πες μου τι γίνεται με εκείνα τα παιδιά». Η εκδήλωση είχε γίνει στην ΑΣΟΕΕ, στα γνωστά λημέρια που ο Θανάσης έδινε καθημερινά τη μάχη πρωταγωνιστώντας στους ευρύτερους αγώνες της νεολαίας. Πώς να χωρέσει ο νους μας ότι σήμερα εκείνα τα παιδιά θα ξαναβρεθούμε να αποχαιρετίσουμε τον καλό μας φίλο και σύντροφο Θανάση Τσουκνίδα;

Ο Θανάσης δεν ήταν από τα «κανονικά» παιδιά. Αποστρεφόταν την κανονικότητα και ό,τι αναπαράγει τη ρουτίνα, τη μιζέρια και την ηττοπάθεια στην πολιτική και τη ζωή. Τα χρόνια που μεσολάβησαν βρεθήκαμε μαζί παντού όπου παίχτηκε το στοίχημα της ανατροπής και μιας άλλης αριστεράς ικανής να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Στο φοιτητικό κίνημα, τον Δεκέμβρη του 2008, τις πλατείες, τις απεργίες, τον αντιφασισμό, το δημοψήφισμα, την αλληλεγγύη. Ο Θανάσης βρέθηκε στην πρώτη γραμμή οργανωτικός, λαϊκός, μάχιμος και με χαμόγελο. Αυθεντικός, και γνήσιο, καλό παιδί. Τα 33 του χρόνια τα έζησε έντονα και δόθηκε με πάθος σε ό,τι αγαπούσε. Στα ΕΑΑΚ, την αντικαπιταλιστική αριστερά, τη γειτονιά του τη Νέα Σμύρνη, το σχήμα του «Μια Πόλη Ανάποδα», την ομάδα του τον Παναθηναϊκό.

Μοιραστήκαμε μαζί του αγώνες και γλέντια, χαρές και λύπες, αποχωρήσεις και επαναστρατεύσεις, απογοητεύσεις και ενθουσιασμούς, διαφωνίες και συμφωνίες, σωστά και λάθη. Νιώθουμε σα να χάνουμε ένα κομμάτι της διαδρομής μας. Σήμερα στις 16.30 στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης θα ενώσουμε τη θλίψη μας με την οικογένεια, τους φίλους, τις φίλες, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους της Αριστερής Ανασύνθεσης και όλων των συλλογικοτήτων που θα δώσουν το παρών. Μόνο αντίδοτο στη θλίψη και την αμηχανία, η μνήμη και η συνέχιση της διαδρομής, με στόχο να αλλάζουμε τον κόσμο καθημερινά μέσα στις αντιφάσεις και τις δυσκολίες της ζωής, με το κεφάλι ψηλά και μέχρι τέλους. Χωρίς να το βάζουμε κάτω, παρά τα όλα όσα. Όπως θα έλεγε κι εκείνος. Όπως θα το ήθελε στ' αλήθεια.

«μια κούπα από τη στάχτη μου να φτιάξετε συντρόφοι σαν θα γεμίζει με κρασί ίσως να ξαναζήσω»

Αναμέτρηση - Ομάδα Κομμουνιστών/στριών

Επικήδειος αποχαιρετισμός στον Θανάση

Μια ζωή γεμάτη ζωή, μια ζωή γεμάτη συλλογικότητα και πάθος

Αυτή την ώρα δεν υπάρχουν λόγια για να εκφράσουν τον πόνο μας.

Και ποια λόγια θα προλάβαιναν να χωρέσουν μια τόσο πυκνή και τόσο έντονη ζωή;

Μια ζωή γεμάτη συναισθήματα, γεμάτη ενθουσιασμό, γεμάτη στόχους, συλλογικούς πάντα, από την αρχή.

Από τα μαθητικά του χρόνια, στο πανεπιστήμιο, στο γήπεδο και τη γειτονιά, στην πολιτική, ο Θανάσης δεν έμαθε ποτέ να σκέφτεται ως μονάδα.

Έμαθε να ζει, να αναπνέει και να μοιράζεται μέσα σε συλλογικότητες.

Μαθητής, κωλόπαιδο από τα λίγα, πανέξυπνος και διάλογος, μαζί με τους φίλους του στην τάξη και στο δεκαπενταμελές. Πρώτος μεταξύ φίλων μιας γενιάς που τζογάρισε στο όνειρο και ήταν έτοιμη για όλα, ίσως λίγο λιγότερο έτοιμη για την ήττα της.

Φοιτητής, μαζί με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους του στη dream team της ΡΑΣ στην ΑΣΟΕΕ και με τα ΕΑΑΚ σε όλη την Ελλάδα, όπου θα έφερνε τα πάνω κάτω, χτίζοντας όχι απλώς αντιστάσεις, αλλά ένα άλλο παράδειγμα, ένα άλλο πρότυπο για τη νέα γενιά και την καθημερινή της ζωή.

Στο γήπεδο, με την ομάδα του, τον Παναθηναϊκό, και τα φιλαράκια του, στις εκδρομές και τις εξέδρες να φωνάζει ασταμάτητα.

Στη γειτονιά, με την Πόλη Ανάποδα, το κόμμα του, όπως έλεγε.

Με την οικογένειά του, με τον πατέρα του και τη μάνα του που τους λάτρευε, και τον λάτρευαν κι εκείνοι, τον μονάκριβό τους.

Με τους φίλους του, αυτούς τους τόσο πολλούς που ήταν τόσο δεμένος, που ήταν η ζωή του όλη.

Και με εμάς, με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους του της Αριστερής Ανασύνθεσης, που τόσα όνειρα κάναμε μαζί για μια άλλη αριστερά στον τόπο μας. Τόσες κοινές μάχες, τόσες συμφωνίες, άλλες τόσες εντάσεις, όμως τόσο μαζί πάντοτε.

Ξέραμε σήμερα ότι θα βουλιάξει η Νέα Σμύρνη.

Ξέρουμε ότι εδώ και τρεις μέρες κλαίει όλη η Ελλάδα.

Δεν είναι πολλοί σε αυτό τον κόσμο που κλαίνει για τον χαμό τους τόσοι, τόσο πολύ και τόσο βαθιά.

Αυτό ακριβώς όμως ήταν το αποτύπωμα του Θανάση.

Κανείς δεν ήταν «λίγος» για αυτόν. Καμιά γνωριμία δεν ήταν εφήμερη. Ο ένας άνθρωπος που θα γνώριζε κάθε μέρα ήταν ο σημαντικότερος γι' αυτόν στον κόσμο.

Ήθελε να του δώσει ενθουσιασμό, να διασκεδάσει μαζί του, να τον στρατεύσει στο κίνημα, στην ομάδα, να τον οργανώσει στη δική μας αριστερά.

Να τον στρατεύσει σε μια ζωή που να έχει αξία να τη ζεις.

Γι' αυτό και ο Θανάσης ήταν τόσο πολλά για όλες και όλους μας, για την καθεμιά και τον καθένα ξεχωριστά.

Και ειδικά η Αριστερή Ανασύνθεση χρωστά τόσο πολλά σ' εσένα, Θανάση, που δεν απαριθμούνται.

Σ' εσένα, που αφιέρωσες τα καλύτερά σου χρόνια για να οικοδομήσεις μια οργάνωση μέσα στην οποία άξιζε να ζήσουμε και να δώσουμε τη μάχη για το μέλλον και τη χειραφέτηση.

Θανάση, οι συντρόφισσες και οι σύντροφοί σου σε ευχαριστούμε για όλα όσα μας έδωσες, για όλα όσα μας έμαθες.

Αυτόν τον άνθρωπο, τον τόσο δυνατό και χαμογελαστό, τον τόσο παθιασμένο και συναισθηματικό, τον τόσο δοτικό και έξω καρδιά, τον φίλο μας, τον σύντροφό μας, τον Θανάση Τσουκνίδα, μοιάζει τόσο ειρωνικό ότι πρέπει σήμερα να τον αποχαιρετίσουμε.

Είναι ένα γεγονός με το οποίο δεν θα συμφιλιωθούμε ποτέ.

Μόνη μας παρηγοριά, το αποτύπωμά του πάνω μας.

Ο ορμητικός Θανάσης, ο χαμογελαστός Θανάσης, ο Θανάσης που δεν συμβιβαζόταν με τίποτε λιγότερο από τα πάντα, ο Θανάσης του βάζελου, ο Θανάσης της Νέας Σμύρνης, ο Θανάσης του Χολαργού, ο Θανάσης σύντροφος σε όλους, ο Θανάσης της πρώτης γραμμής, ο Θανάσης πιστός στρατιώτης, ο Θανάσης που θα τα πάρει όλα πάνω του, ο Θανάσης που θα οργανώσει τα πάντα μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια, ο Θανάσης του κάμπινγκ, ο Θανάσης το αιώνιο παιδί, ο Θανάσης των ΕΑΑΚ, ο αντίφα Θανάσης, ο Θανάσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο Θανάσης της ΛΑΕ, ο Θανάσης του Plaza, ο μοναχικός Θανάσης, ο Θανάσης του γλεντιού και της παρέας, ο Θανάσης του αγώνα, ο Θανάσης του οράματος για μια άλλη κοινωνία, για τον κομμουνισμό.

Αυτόν τον Θανάση θα κουβαλάμε πάντοτε μέσα μας.

ΑΝΤΙΟ, ΘΑΝΑΣΑΡΑ!

ΟΛΟΙ ΕΔΩ, ΟΛΟΙ ΟΡΘΙΟΙ!

Αριστερή Ανασύνθεση

3 Ιουλίου 2018

Ρε Θανάση δεν θα γράψουμε επικήδειο....

Θα γράψουμε αυτό που νιώθουμε.

Αν και νιώθουμε διαφορετικά πράγματα ο καθένας/μια μας, αφού σε γνώρισαν πολλές γενιές της ΑΡΕΝΑ. Έμεινες βλέπεις και εσύ κάτι αιώνες στο Υπόγειο.

Σε γνωρίσαμε στην άλλη μεριά του Υπογείου. Αυτού του σκοτεινού βούρκου, που θα τον γράφουμε πάντα με το ύψιλον μεγάλο, αφού μεγάλα ήταν αυτά που ζήσαμε.

Άλλωστε με τις κόντρες μας, εμείς, εσείς, η ΕΝΕΔΡΑ, οι αναρχικοί και χιλιάδες ανένταχτοι, καναμε την ΑΣΟΕΕ, μέσα σε ένα κίνημα που σημάδεψε μια ολόκληρη γενιά, να έχει το δικό της ξεχωριστό χαρακτήρα. Και σ' αυτό συνέβαλες καθοριστικά και εσύ.

Ήσουν πάντα πληθωρικός και παθιασμένος: με την αριστερά, αλλά και τον Παναθηναϊκό. Κοινωνικός, μα συνάμα δύσκολος χαρακτήρας. Αλλά την έβρισκες την ισορροπία σου. Μάλλον επειδή αγαπούσες έντονα και παθιασμένα. Το διαπιστώσαμε αυτό, άλλωστε, το 2006 στο κίνημα. Πάντα στην πρώτη γραμμή. Πάντα ακούραστος. Επίμονος, εκνευριστικός μερικές φορές, αλλά στην πρώτη γραμμή, κάθε φορά. Ορμητικός, πάντα παρών, ασυμβίβαστος με φωνή που θα μείνει ανεξίτηλη στους δρόμους του αγώνα του 06-07, του δικού μας αγώνα για μια διαφορετική ζωή από αυτή που μας προόριζαν.

Τι και αν οι διαφωνίες μας ήταν πολλές, οι αποστάσεις μπορούσαν και εκμηδενίζονταν γιατί ήσουν εσύ εκεί με το χαβαλέ και το γέλιο σου να μας θυμήσεις ότι ενίοτε τα πιο σοβαρά είναι και τα πιο αστεία..

Την περασμένη Κυριακή μας είπαν ότι έφυγες. Μας έριξες κανονική φτιλιά και την κοπάνησες. Τους διέλυσες όλους. Μας διέλυσες όλους. Ε, λοιπόν αυτό που νιώθουμε τώρα δεν είναι λύπη. Ούτε φόβος για

την απουσία. Είναι οργή. Οργή για το χαμό ενός ανθρώπου που αγαπούσε δυνατά. Τέτοιους ανθρώπους έχουμε ανάγκη. Τέτοιους ανθρώπους χαίρεσαι να βλέπεις στο ξεκάρφωτο μετά από πολλά χρόνια.

Τι θες τώρα; Να σου πούμε αυτά τα κλασικά; “Καλό ταξίδι ρε φίλε” και άλλα τέτοια. Δεν υπάρχει περίπτωση. Δεν σου πάνε αυτά ρε.

Θα πούμε στους δικούς σου να βρεθούμε ΑΣΟΕΕ για καμιά μπύρα.

Στο Υπόγειο.

Πάνω σε τραπέζι Μπούτρη.

Άντε.

Άντε τέλειωνε, τα λέμε εκεί.

APENA

Πάνθηρες από το '06-'07

Αντίο φίλε και συνοδοιπόρε Θανάση Τσουκνίδα

*Διαβάτη δεν υπάρχει δρόμος
ο δρόμος γίνεται βαδίζοντας...
Βαδίζοντας γίνεται ο δρόμος
και γυρίζοντας το βλέμμα πίσω
φαίνεται το μονοπάτι
που ποτέ δεν θα ξαναπατήσεις*

Ένα μονοπάτι κομμάτι του οποίου είσαι και εσύ Θανάση. Εσύ που με τη ζωντάνια και την αγριοφωνάρα σου στη ντουντούκα έσπαγες μαζί με άλλους τη μονοτονία εκείνου του καυτού καλοκαιριού των φοιτητικών του '06-'07. Εσύ που παρέα περάσαμε ώρες αμέτρητες στα αμφιθέατρα των συνελεύσεων και των συντονιστικών καταλήψεων. Πότε γελώντας, πότε συζητώντας, πότε διαφωνώντας και πότε με εσένα να γελάς ασυναίσθητα παρέα με εμάς όταν γελούσαμε κοροϊδευτικά με τους αστείους τσακωμούς των πολιτικών παρατάξεων για το χρώμα ενός πανό. Εσύ, που ακόμα κι αν ήμασταν σε διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, ήσουν πάντα αυτός με τον οποίο μπορούσαμε να μειώσουμε πολιτικές αποστάσεις όταν χρειαζόταν. Ήσουν αυτό που θα έλεγε κάποιος ψυχρά και ουδέτερα, “συνεννοήσιμος”. Ίσως και εμείς να το είχαμε πει τότε κάποια στιγμή...

Όμως αυτή την ώρα δεν χωράνε ουδετερότητες. Είναι στιγμές σαν κι αυτές που οι άμυνες καταρρέουν και η συντροφικότητα διακρίνεται για να σπάσει τυχόν πολιτικούς πάγους σαν ασταμάτητο παγοθραυστικό. Ανθρώπιнос. Αυτό ήσουν. Κι όσο περνάνε τα χρόνια, αυτό το χάρισμα είναι κάτι που γίνεται όλο και πιο σπάνιο και σημαντικό. Γιατί αυτό είναι που ενώνει στις δύσκολες στιγμές, που δεν κολλάει σε ακριβείς διατυπώσεις και πολιτικές υπεραξίες.

Ακόμα κι αν περάσαν τα χρόνια, κι αν κάποιοι της γενιάς μας πλέον τον δρόμο τον βλέπουν μόνο σαν πεζοδρόμιο για βόλτα, ανταμωθήκαμε κάποιοι μαζί σου ξανά. Στα ίδια πεζοδρόμια για παρόμοιους λόγους. Ακόμα εκεί... Άλλωστε αυτοί οι δρόμοι έχουν κάτι από εμάς. Έχουν κάτι κι από σένα. Και η φωνή σου στη ντουντούκα, αυτή που πότε κοροϊδεύαμε και πότε μας έκανε παρέα σε σπασμένα πεζοδρόμια και φλεγόμενα καφάο καμερών κλείνοντας μας το μάτι, κι αυτή ακόμα αντηχεί σαν ανεξίτηλη ανάμνηση στη βουβή αυτή πόλη. Όπως κι εσύ πλέον. Αντίο φίλε και συνοδοιπόρε...

*Διαβάτη δεν υπάρχει δρόμος
μόνο απόνερα στη θάλασσα*

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ασοεε
στη χρονομηχανή του '06-'07